

Józef Król Biegli rewidenci szukają recepty na trudne czasy

To doskonały temat dla dorocznej konferencji audytingu w obecnych kryzysowych czasach. Właśnie w takich warunkach jest szczególnie wiele powodów do dyskusowania o przyszłości zawodu

biegłego rewidenta. Tym bardziej, że odbiorcy naszych usług oczekują od nas coraz więcej, a często wręcz recepty na działanie w takiej sytuacji.

Oczywiście, trudno tu o jednoznaczne oceny i sugestie, ale sądzę, że jesteśmy w stanie w pewnym zakresie pomagać w łagodzeniu zagrożeń, z jakimi spotykają się w swojej działalności firmy. Od dłuższego czasu w pracy biegłych rewidentów trwa proces przestawiania się z opisywania tylko przeszłości na ocenę i prognozowanie przyszłości. Wiedza i doświadczenie ludzi wykonujących tę pracę dają do tego podstawy. Szczególnie, że biegły rewident może swe oceny formułować nie tylko na podstawie danych z badanego sprawozdania, ale też w oparciu o obserwacje zdarzeń w innych firmach, czy branżach. Sądzę, że te nasze obserwacje i doświadczenia mogą być wykorzystywane w większym niż dotychczas stopniu. Występowanie biegłego rewidenta w roli życzliwego doradcy, a gdy trzeba ostrzegającego przed zagrożeniami, jest w biznesie nie do przecenienia.

Dyskusja prowadzona podczas naszej dorocznej konferencji pokazuje, że to nie są tylko polskie dylematy. Dobrze, że przyjechali na nią przedstawiciele samorządów z innych krajów i reprezentanci organizacji międzynarodowych, co pozwala na analizowanie tych problemów w szerszej perspektywie. Biznes w coraz większym stopniu działa w ponadnarodowej skali, a więc i dyskusja o zasadach naszej współpracy z przedsiębiorstwami powinna się toczyć w takim wymiarze. I tak jest, a obecność tak wielu delegacji zagranicznych świadczy o tym, że jest zapotrzebowanie na wspólną pracę nad zmianami dotyczącymi wykonywania naszej pracy. To nie będzie łatwe i trochę to jeszcze potrwa, ale dobrze że ta praca jest prowadzona. My najpierw na poziomie europejskim musimy wypracować wspólne stanowiska, a potem próbować przekonać do nich partnerów z innych państw. Ale to dobrze, że polski samorząd biegłych rewidentów tak aktywnie uczestniczy w tej dyskusji, a XIII Konferencja Audytingu jest tego dobrym przykładem.

Dokąd zmierza rewizja finansowa?

Krajowa Rada Biegłych Rewidentów zaproponowała temat XIII Konferencji na podstawie obserwacji przedłużającego się procesu niestabilności systemu finansowego na świecie, a w szczególności w Unii Europejskiej, określanego powszechnie słowem kryzys. Określenie to nie wydaje się jednak właściwe, gdyż raczej mamy do czynienia z długotrwałym procesem adaptacji do nowej sytuacji, jaką stwarza globalizacja i pojawienie się nowych ośrodków siły ekonomicznej i politycznej w świecie – pisze dr Danuta Krzywda w swoim podsumowaniu konferencji.

Jak zauważa autorka, istnieje powszechna świadomość konieczności dokonania zmian. Położony ma być w nich nacisk na profesjonalny osąd i sceptycyzm, większe mają też być wymagania odnoszące się do kluczowych zagadnień takich jak: szacowanie ryzyka, istotność w ocenie nieprawidłowości sprawozdawczych, dowody badania, wykorzystanie pracy innych, komunikowanie i raportowanie. – Ogromne znaczenie dla rewizji finansowej mają zmiany w jej środowisku. Globalny kryzys finansowy rodzi pytania o odpowiedniość rewizji finansowej i zaufanie do profesji biegłych rewidentów oraz o jakość rewizji finansowej – pisze wiceprezes Krajowej Rady Biegłych Rewidentów.

WIĘCEJ NA STRONIE 3

Musimy rozwiązać problem zawodowego sceptycyzmu biegłych rewidentów. Tego oczekuje od nas otoczenie. Nie są nam potrzebne bardzo szczegółowe reguły, ale musimy mieć standardy wymagające przeprowadzania audytów „myślących”. To nasza odpowiedź na postulat podniesienia jakości badania sprawozdań – powiedział podczas konferencji prof. Arnold Schilder.

Zanizanie cen prowadzi do gorszych usług

Rozmowa z Ewą Jakubczyk-Całą, prezes zarządu PKF Consult

Jacek Miciński: Poruszyła pani podczas konferencji trudny temat kształtowania cen za usługi biegłych rewidentów. Czy spadły rzeczywiście tak nisko, że ma to wpływ na jakość?

Ewa Jakubczyk-Całą: Dokładnie tak. I nie tylko na jakość, ale również na wizerunek całej profesji. Nie mam wątpliwości, że konkurencja jest zjawiskiem dobrym, ale niestety już dawno przekroczyliśmy granicę wydawałoby się nieprzekraczalną. Oferowane ceny są tak niskie, że nie ma możliwości żeby nie wpływały negatywnie na należyta staranność, stosowanie standardów i w efekcie na wynik naszej pracy. I to ma niezwykle poważne implikacje dla przyszłości zawodu.

DOKOŃCZENIE NA STRONIE 2

Biegły rewident zawiadomi o łamaniu prawa?

Międzynarodowa Federacja Księgowych (IFAC) zaproponowała zmiany w kodeksie etyki, które mają dotyczyć obowiązków zgłaszania przez biegłych rewidentów działań niezgodnych z prawem. Co to w praktyce może oznaczać dla ludzi wykonujących zawód biegłego rewidenta?

Krzysztof Burnos, członek KRBR:

Rada do spraw standardów etycznych IFAC uznała, że dotychczasowe przepisy kodeksu etyki, dotyczące zachowania biegłego rewidenta w przypadku podejrzenia popełnienia oszustwa lub innego działania niezgodnego z prawem, nie są uregulowane w sposób wystarczający. Propozycja IFAC, jeśli zostanie wdrożona, na pewno będzie miała wpływ na funkcjonowanie biegłych rewidentów, i to nie tylko tych wykonujących zawód.

DOKOŃCZENIE NA STRONIE 8

KIBR odpowiada IAASB: wdrożenie MSRF zgodnie z planem

Odpowiedź dla IAASB przygotowują (od lewej): Antoni Kwasiborski, Agata Suskiewicz-Jach, Joanna Dadacz, Waclaw Nitka, Krzysztof Burnos, Jacek Hryniuk, Maria Rzepnikowska, Józef Król

Stopień zaawansowania prac nad wdrożeniem Międzynarodowych Standardów Rewizji Finansowej w Polsce był tematem zorganizowanego pierwszego dnia konferencji spotkania przedstawicieli KIBR i Departamentu Rachunkowości Ministerstwa Finansów z delegacją IAASB.

Prof. Arnold Schilder, przewodniczący Rady Międzynarodowych Standardów Rewizji Finansowej i Usług Atestacyjnych (IAASB) pytał o postępy w implementacji znowelizowanych MSRF-ów. Podkreślił, że w większości krajów członkowskich zostały już wdrożone, zwrócił więc uwagę na opóźnienia Polski. – Niestety doszło do nieporozumienia – wyjaśnia Antoni Kwasiborski, członek KRBR, który uczestniczył w spotkaniu. – IAASB oparł swoją ocenę na nieprecyzyjnych informacjach. Trzeba też pamiętać, że wdrożenie nie oznacza jeszcze faktycznego stosowania – dodał. Na spotkaniu polska delegacja wyjaśniła, że obowiązująca ustawa z 2009 r. nakazuje stosowanie krajowych standardów do czasu przyjęcia przez Parlament Europejski MSRF-ów. – Ponadto poinformowaliśmy prof. Schildera, że KSRF są bezpośrednio powiązane z MSRF-ami poprzez wymóg stosowania postanowień MSRF w procesie planowania

i przeprowadzania badania – dodaje Krzysztof Burnos, także członek KRBR.

W sprawach nieuregulowanych na razie polskie przepisy

Rozmawiano również o niezgodnościach MSRF z przepisami polskiego prawa. Komisja KRBR ds. standaryzacji usług biegłego rewidenta przeanalizowała wszystkie MSRF-y pod tym kątem z krajowymi przepisami. Komisja przygotowała następnie projekt uchwały, która wprowadza MSRF.

Projekt zakłada, że w sprawach nieuregulowanych, lub uregulowanych inaczej, obowiązywać będą polskie przepisy. W uchwale wskazano obszary, w których krajowe przepisy będą miały pierwszeństwo. – W MSRF-ach mówi się o firmach audytorskich, u nas są to podmioty uprawnione do badania sprawozdań finansowych – zaznacza Antoni Kwasiborski. Podkreśla też, że w MSRF-ach, w wielu miejscach odwołuje się do MSKJ 1. Dlatego druga uchwała KRBR, zakłada, że w miejsce dotychczasowych zasad wewnętrznej kontroli jakości, wprowadza się właśnie MSKJ 1. Te uchwały musi jeszcze zatwierdzić Komisja Nadzoru Audytowego. – Będę zabiegał, żeby w uchwale uwzględniono zasadę skalowalności wymogów MSRF przy badaniu MŚP – dodaje Krzysztof Burnos.

MSRF od 2014 roku

Krajowa Rada planuje wprowadzenie MSRF także w odniesieniu do innych usług atestacyjnych i pokrewnych. Data nie została jeszcze określona, Komisja pracuje nad harmonogramem i niebawem przedstawi go KRBR do akceptacji. Józef Król, prezes KRBR jest zadowolony z efektów spotkania z IAASB. – Myślę, że rozwialiśmy wątpliwości IAASB. Wyjaśniliśmy, że obowiązujące w Polsce standardy już dziś odwołują się – w kwestiach nieuregulowanych – do rozwiązań międzynarodowych. Myślę, że lipiec 2014 to realny termin wejścia w życie MSRF-ów i zamierzamy go dotrzymać – stwierdza.

DOKOŃCZENIE WYWIADU ZE STRONY 1

Zanizanie cen prowadzi do gorszych usług

Ewa Jakubczyk-Cały, prezes zarządu PKF Consult sp. z o.o.

Jakie to implikacje?

Jest pytanie, jak postrzegać będzie nas klient, który na wykonanie – wydawałoby się – jednakowej usługi otrzyma kilka wycen, jedną na poziomie 5, drugą 50 tys. złotych. To dzieje się niestety bardzo często. Jest kilka możliwości, wszystkie złe: albo pomyśli, że to wynika z różnic w kompetencjach biegłych oferujących usługi, albo potraktuje to jako oznakę chciwości, lub co gorsza połączy to z brakiem bezstronności i zależnością – jeśli cena będzie bardzo niska. Problem w tym, że klient nie musi i często nie dysponuje wiedzą

do oceny rozdzwiku między ofertami. On zostaje z różnicą tych 45 tysięcy.

Twierdzi pani, że zaniżając ceny biegli rewidenci nie przestrzegają podstawowych zasad etyki. To bardzo mocne stwierdzenie.

Ale prawdziwe. Wynagrodzenie za świadczone czynności powinno odzwierciedlać pracołoność, złożoność prac, wymagane kwalifikacje. Ustalenie za niskiego wynagrodzenia w stosunku do wymagań może świadczyć o braku profesjonalizmu, złamaniu zasady zawodowych kompetencji i należytej staranności. Profesjonalne wykonanie usługi za zbyt niską cenę, w wymaganej jakości, może okazać się w praktyce niemożliwe.

A jakie oferowana cena jest zbyt wysoka?

To oczywiście zależy, czy zostanie przyjęta. Jeśli tak, to również otwiera pole do domysłów. Być może pominięto na etapie sporządzania oferty zasadę obiektywizmu i uczciwości. To może wynikać np. z nadmiernej zażyłości z klientem, lub co chyba jeszcze gorsze, z promowania jego interesów. Innymi słowy występuje przesłanka zagrożenia bezstronności audytora.

Co pani postuluje? Czy potrzebne są zmiany w prawie?

Nie. Wystarczy stosować się do zapisów kodeksu etyki IFAC i ustawy o biegłych rewidentach, w powiązaniu z regulacjami standardu kontroli jakości i MSRF-ami. Szacując wysokość wynagrodzenia należy brać pod uwagę trudność usługi, niezbędny poziom merytoryczny ekspertów koniecznych do jej wykonania, pracołoność, zakres odpowiedzialności.

Tylko kto i w jaki sposób ma ocenić, czy zasad tych dochowano?

Ustawa zawiera kryteria ustalania wynagrodzeń za usługi rewizji finansowej. Ale brakuje narzędzia pozwalającego na wdrażanie tych kryteriów. To ogromne wyzwanie dla Krajowej Rady Biegłych Rewidentów, żeby je stworzyła. Pozwoliłoby to na monitorowanie zagrożeń dla jakości usług przez Krajową Komisję Nadzoru, a następnie wdrażanie działań dyscyplinujących przez Krajowego Rzecznika i Sąd Dyscyplinarny.

W kuluarach konferencji pytano, jak zrealizować pani postulaty i czy wprowadzenie w życie tych zasad nie skończy się postępowaniem antymonopolowym?

A czy jest możliwe, by wdrożenie ustawowych przepisów było objęte postępowaniem antymonopolowym? Kryteria ustalania wynagrodzenia określono ustawą. Od KRBR oczekuję uchwały bądź stanowiska o charakterze edukacyjnym, wskazującym narzędzia realizacji postanowień ustawy w zakresie ustalania wynagrodzeń. Od KKN oczekuję sprecyzowania zasad kontroli, metod ustalania wynagrodzeń w kontekście ich wpływu na prowadzenie rewizji, systemu kontroli jakości, a w efekcie na jakość badania sprawozdań. Od rzecznika i sądu dyscyplinarnego oczekuję oceny zgodności postępowania biegłego rewidenta i podmiotów uprawnionych w odniesieniu do zasad etyki i standardów wykonywania rewizji. W żadnym z tych oczekiwań nie ma propozycji ustalania wynagrodzeń w oparciu o inne, niż rynkowe warunki, ale z uwzględnieniem jakości wymaganej od przedstawiciela zawodu zaufania publicznego.

DOKOŃCZENIE ZE STRONY 1

Danuta Krzywda:

Dokąd zmierza rewizja finansowa?

Krajowa Rada Biegłych Rewidentów określiła temat XIII Konferencji na podstawie obserwacji przedłużającego się procesu niestabilności systemu finansowego na świecie, a w szczególności Unii Europejskiej, określanego powszechnie słowem kryzys. Określenie to nie wydaje się jednak właściwe, albowiem w istocie rzeczy mamy do czynienia z długotrwałym procesem adaptacji do nowej sytuacji, jaką stwarza globalizacja i pojawienie się nowych ośrodków siły ekonomicznej i politycznej w świecie.

Obecny kryzys to w istocie kilka kryzysów w jednym, w tym kryzys zaufania na różnych płaszczyznach i poziomach życia gospodarczego i politycznego. Elementem wzmacniającym, a wręcz warunkującym zaufanie w życiu gospodarczym jest rewizja finansowa wykonywana w celu potwierdzenia wiarygodności informacji finansowych. Stąd zrodziły się pytania o stan i perspektywy rewizji finansowej, a próbą odpowiedzi na nie były prezentacje i dyskusje związane z zakresem tematycznym Konferencji.

Potrzebna rozważna rewizja

Z prezentacji poświęconych aspektom regulacyjnym rewizji finansowej w kontekście międzynarodowym wynika, że istnieje powszechna świadomość konieczności dokonania w niej zmian. Temu celowi służą MSRF. Położony jest w nich nacisk na profesjonalny osąd i sceptycyzm, to jest na „rozważną rewizję”. Zawierają one większe wymagania odnoszące się do takich zagadnień jak: szacowanie ryzyka, istotność i jej użycie w ocenie nieprawidłowości sprawozdawczych, dowody badania, wykorzystanie pracy innych, komunikowanie i raportowanie. MSRF są stosowane lub przyjmowane do stosowania w coraz większej liczbie krajów, w tym w 16 krajach Azji i Pacyfiku, 33 krajach Europy, 15 krajach obu Ameryk oraz 18 krajach Afryki.

Ogromne znaczenie dla rewizji finansowej mają zmiany w jej środowisku. Globalny kryzys finansowy, który rodzi pytania o odpowiedniość rewizji finansowej i zaufanie do biegłych rewidentów oraz o jakość rewizji finansowej, profesjonalny osąd i sceptycyzm. Istotny wpływ na rewizję finansową mają też rewolucyjne zmiany w sprawozdawczości finansowej dokonane w ciągu ostatnich 20 lat, a w szczególności to, jak i kiedy informacje finansowe są komunikowane (od ilościowych do jakościowych) oraz prowadzone w USA i Europie prace nad raportem biegłego rewidenta, komitetami audytu oraz rotacją firm audytorskich. Na szczególną uwagę zasługuje – stanowiące priorytet IFAC – udoskonalenie raportu biegłego rewidenta w warunkach zwiększonej złożoności sprawozdania finansowego i globalnej działalności biznesowej, które zwiększają potrzeby informacyjne użytkowników tego raportu. Ważne jest, aby stworzyć podstawy dla przyszłego globalnego raportowania przez biegłych rewidentów i ulepszonego komunikowania. IAASB przyspiesza pracę nad przeglądem standardów dotyczących raportu biegłego rewidenta i innych stosowanych standardów, a w zaproszeniu do dyskusji zawarła przykład sprawozdania z nowymi sekcjami dotyczącymi kontynuacji działalności, sprawozdania z działalności oraz innych informacji.

Nowe standardy i kwalifikacje

W zakresie aspektów regulacyjnych rewizji finansowej i nadzoru publicznego w kontekście międzynarodowym, na szczególną uwagę zasługują ostatnie zmiany w unijnej debacie na temat polityki w zakresie rewizji finansowej rozpatrywane z punktu widzenia FEE (Federacja Europejskich Księgowych). Proponowana Dyrektywa UE przewiduje zmiany w zakresie: kwalifikacji, standardów rewizji finansowej, nadzoru, roli organizacji zawodowych oraz definicji jednostek zaufania publicznego. Proponuje się wzajemne uznawanie kwalifikacji i dalszą harmonizację testów zdolności. Proponuje się także przyjęcie przez kraje członkowskie MSRF dla wszystkich audytów, natomiast same kraje określą standardy rewizji finansowej i przeglądy zabezpieczenia jakości dla małych i średnich przedsiębiorstw w sposób proporcjonalny. Propozycje w zakresie nadzoru obejmują publikowanie raportu z kontroli indywidualnych firm audytorskich i niemożność udziału biegłych rewidentów praktykujących w sprawowaniu nadzoru publicznego. Przewidywane jest również ograniczenie możliwości delegowania rejestracji i zatwierdzania biegłych rewidentów do organizacji zawodowych. Ważną zmianą jest propozycja rozszerzenia definicji jednostek zaufania publicznego. Rozstrzygnięcia dotyczące proponowanych zmian zapadną w 2013 roku.

dr Danuta Krzywda, wiceprezes KRBR

Kontrowersyjne zmiany

Przedstawiciele organizacji zawodowych wyrażają wątpliwości co do zasadności proponowanych zmian a zwłaszcza tych, które zmierzają do zmniejszenia z liczby podmiotów, których sprawozdania finansowe podlegają obligatoryjnemu badaniu, jak również wobec zmian osłabiających organizacje zawodowe. Patrząc na pierwszy problem w aspekcie globalnym należy stwierdzić, iż wartości parametrów obligujących do badania sprawozdań finansowych rosną, co niewątpliwie wpływa na politykę UE w tym zakresie. W UE panuje zgodność co do konieczności reformy raportów biegłych rewidentów oraz komitetów audytu.

MSRF także dla małych audytorów?

W nurcie dyskusji poświęconej ewolucji zakresu przedmiotowego rewizji finansowej dominują problemy implementacji MSRF przez małe i średnie firmy audytorskie, wspieranie standaryzacji badania sprawozdań finansowych sporządzanych poza jednostką a także nowości w ofercie obowiązkowego ubezpieczenia OC. Stosowaniu MSRF przez małe i średnie firmy audytorskie wychodzi naprzeciw Komitet ds. tych firm działający w ramach IFAC. Jego celem jest wspomaganie członków tej organizacji w zakresie rozwoju małych i średnich firm.

Przejawem ewolucji zakresu przedmiotowego rewizji finansowej jest badanie sprawozdań finansowych sporządzanych poza jednostką i związana z tym konieczność stosowania MSRF 402 i MSUA 3402.

Nowe trendy w rewizji finansowej

Tegoroczna konferencja dała też możliwość przedstawienia badań w zakresie stanu oraz potrzeb i kierunków rozwoju metodologii rewizji finansowej. Przedmiotem prezentacji były: ocena i poprawa systemu kontroli jakości w firmie audytorskiej, stan i kierunki zmian standardów badania sprawozdań finansowych jednostek sektora finansów publicznych, w tym problemy badania sprawozdań jednostek samorządu terytorialnego, a także celowość stosowania dyskryminacyjnej analizy finansowej w badaniu sprawozdań oraz wpływ na to technologii informatycznych. Wyniki badań oraz dyskusja w szerokim gronie mogą pomóc w doskonaleniu praktyki rewizyjnej.

Przedmiotem prezentacji były również etyczne aspekty działalności podmiotów uprawnionych do badania sprawozdań finansowych. W tym zakresie przedstawiono problemy związku etyki z jakością usług, teoretyczne i praktyczne aspekty powiązań regulacji związanych z wykonywaniem usług atestacyjnych i pokrewnych z zasadami etyki zawodowej. Ze szczególnym zainteresowaniem spotkały się prezentacje dotyczące postępowania biegłego rewidenta wobec podejrzeń zaistnienia działań niezgodnych z prawem oraz etyczne aspekty pozyskiwania i akceptacji zleceń przez podmioty uprawnione do badania sprawozdań.

Nie sposób przecenić wartości przeprowadzonej w ostatnim dniu konferencji – dyskusji panelowej, której celem była próba odpowiedzi na pytanie: dokąd zmierza rewizja finansowa? Przewidywania w tym zakresie pozwolą podjąć działania dostosowawcze do zmieniających się warunków wykonywania zawodu.

20 LAT KIBR

We wtorek 23 października, w Teatrze Kamienica w Warszawie biegli rewidentzi świętowali dwadzieścia lat istnienia swojego samorządu zawodowego.

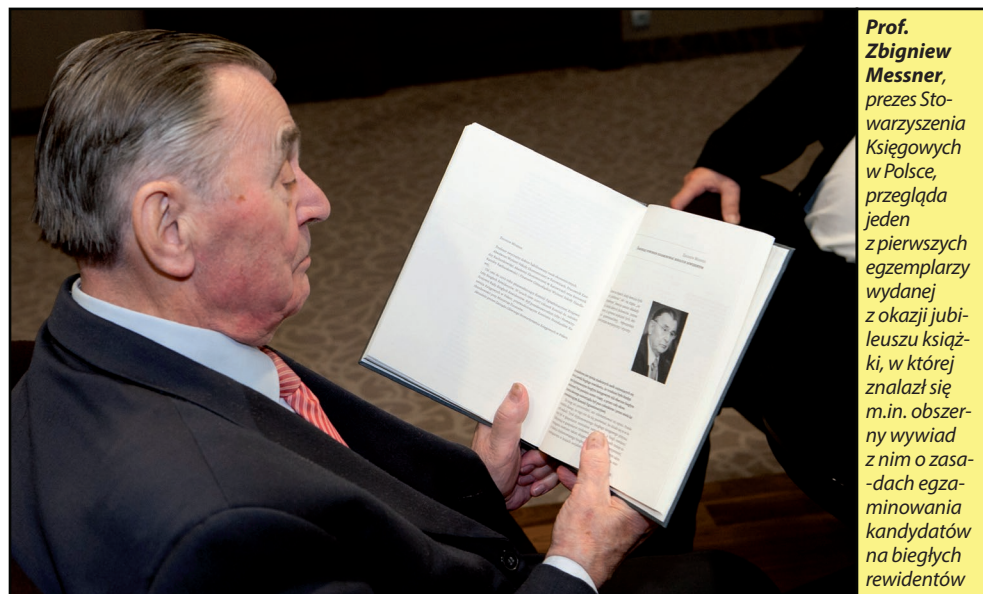
Jubileuszowe spotkanie otworzył Józef Król, prezes Krajowej Rady Biegłych Rewidentów. Przemawiając do blisko trzystu gości podsumował sukcesy samorządu na przestrzeni dwóch dekad. Wśród nich wymienił przede wszystkim wstąpienie KIBR do najważniejszych międzynarodowych organizacji zawodowych (FEE i IFAC). – Dzięki temu polski samorząd ma wpływ na decyzje dotyczące przyszłości zawodu, które dziś zapadają na szczeblu UE – podkreślał. W przemówieniu zwrócił także uwagę na zmieniające się oczekiwania rynku w stosunku do biegłych rewidentów. Podkreślił, że odbiorcy opinii wymagają diagnozy ryzyka, tym samym od rewidentów oczekuje się przeniesienia uwagi z przeszłości na przyszłość badanych jednostek. To, w ocenie prezesa, jest największym wyzwaniem, przed którym stoją dziś audytorzy. Wiceminister finansów Mirosław Sekuła, przewodniczący Komisji Nadzoru Audytowego, życząc pomyślności samorządowi, podziękował za to, że polscy rewidentzi skutecznie stoją na straży bezpieczeństwa obrotu gospodarczego. Z kolei prof. Zbigniew Messner, prezes Stowarzyszenia Księgowych w Polsce apelował, żeby pamiętać, że rolą biegłego rewidenta – wbrew obiegowym opiniom – nie jest kontrola, a diagnoza kondycji przedsiębiorstwa. – Praca audytorów ma polegać na wskazywaniu słabych ogniw badanej działalności gospodarczej – mówił. Prof. Elżbieta Mączyńska, prezes Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego zwróciła z kolei uwagę na zalety „dwudziestolatków”. Podkreślała, że dwadzieścia lat to piękny wiek, który cechuje dojrzałość, energia, siła i brak rutyny. W podobnym tonie wypowiedział się Tomasz Milek, wiceprzewodniczący Krajowej Rady Doradców Podatkowych.

Prezes Józef Król poinformował podczas spotkania, że zgodnie z postanowieniami VII Zjazdu po raz pierwszy przyznano medale za szczególne osiągnięcia na rzecz samorządu zawodowego oraz na polu rozwoju rewizji finansowej i/lub rachunkowości. Kapituła, pod przewodnictwem Andrzeja S. Nartowskiego przedstawiła listę 41 osób, którym przyznano odznaczenie. Medal przyznano również dla organizacji – SKwP (lista wyróżnionych obok). Józef Król zapowiedział, że „panteon” nagrodzonych będzie z roku na rok coraz większy.

W drugiej części wieczoru Antoni Kwasiborski, wspólnie z Tadeuszem Naumiukiem przypomnieli najważniejsze momenty historii samorządu. Przed uroczystą kolacją, na scenie teatru „Kamienica” zagrał zespół *Raz, Dwa, Trzy*.

Do krojenia jubileuszowego tortu przystępują (od lewej): **Jadwiga Szafraniec, Józef Król, Danuta Krzywda** i dyrektor Teatru „Kamienica” **Emilian Kamiński**

Prof. Zbigniew Messner, prezes Stowarzyszenia Księgowych w Polsce, przegląda jeden z pierwszych egzemplarzy wydanej z okazji jubileuszu książki, w której znalazł się m.in. obszerny wywiad z nim o zasadach egzaminowania kandydatów na biegłych rewidentów

Atrakcją artystyczną jubileuszowej gali, na którą zaproszono ponad trzystu gości, był występ zespołu „Raz dwa trzy”. Zespół wykonał m.in. utwory Agnieszki Osieckiej i Wojciecha Młynarskiego, a także kompozycje własne. Na zdjęciu lider zespołu Adam Nowak

Podczas uroczystego koncertu (od lewej): **Joanna Dadacz** – dyr. Departamentu Rachunkowości MF, **Mirosław Sekuła** – wiceminister finansów i **Józef Król** – prezes KRBR

LISTA ODZNACZONYCH MEDALEM KIBR

Antoni Kwasiborski i **Tadeusz Naumiuk** wspomnieli podczas uroczystości sylwetki ludzi najbardziej zasłużonych dla samorządu biegłych rewidentów. M.in. **Piotra Rojka**, prezesa KRBR w latach 1999–2007

W pierwszym dniu konferencji na łamach „Dziennika Gazeta Prawna” ukazał się obszerny wywiad z prezesem KRBR **Józefem Królem**. Gazetę czyta **Bogdan Dębicki**, wiceprezes KRBR

Lp	Nazwisko	Imię	Uwagi
1	Bakalarska	Barbara	
2	Bień	Witold	
3	Cebrowska	Teresa	
4	Chmielewska	Danuta	
5	Cieśla	Krzysztof	
6	Dadacz	Joanna	
7	Dudek	Józef	
8	Dziedziczak	Ignacy	
9	Fabiś	Henryk	
10	Fedak	Zdzisław	
11	Glaubic	Henryk	
12	Grygutis	Kazimierz	
13	Hałdys	Adam	
14	Jagiello	Marian	
15	Jakubczyk-Cały	Ewa	
16	Jaruga	Alicja	pośmiertnie
17	Kończak	Zdzisław	pośmiertnie
18	Kośmicki	Florian	pośmiertnie
19	Kusz	Damian	
20	Kwasiborski	Antoni	
21	Leszek	Stanisław	
22	Łopacki	Jerzy	
23	Łosińska	Krystyna	
24	Messner	Zbigniew	
25	Micherda	Bronisław	
26	Migdałek	Janina	
27	Młynarczyk	Zygmunt	
28	Nawrocki	Piotr	
29	Osekowski	Florian	
30	Ostrowski	Maciej	
31	Piszczorowicz	Urszula	
32	Relewicz	Zbigniew	
33	Rojek	Piotr	
34	Rutkowski	Hieronim	
35	Rzepnikowska	Maria	
36	Sablik	Jerzy	pośmiertnie
37	Sawicki	Kazimierz	
38	Stowarzyszenie Księgowych w Polsce		
39	Szafraniec	Jadwiga	
40	Szewczak	Dorota	
41	Uryga	Józef	pośmiertnie
42	Wala	Franciszek	

Wyzwania nie tylko dla polskich biegłych

Prof. Arnold Schilder – Rada Międzynarodowych Standardów Rewizji Finansowej i Usług Atestacyjnych (IAASB), Międzynarodowa Federacja Księgowych (IFAC), **Sue Almond** – Association of Chartered Certified Accountants (ACCA), **André Killesse** – Federacja Europejskich Księgowych (FEE), **Martin Manuzi** – Instytut Biegłych Rewidentów Anglii i Walii (ICAEW), **Grzegorz Skrzyszewski** – członek Krajowej Komisji Nadzoru KIBR

Prof. Arnold Schilder: co jeszcze możemy zaproponować?

Jedną z kluczowych spraw dla międzynarodowego środowiska biegłych rewidentów jest obecnie tzw. wyjaśniająca nowelizacja międzynarodowych standardów rewizji finansowej. Musimy przy tej okazji rozwiązać m.in. problem zawodowego sceptycyzmu biegłych rewidentów. To jest obecnie od nas jednoznacznie oczekiwane, zarówno przez naszych klientów jak i instytucje nadzorujące. Duży nacisk kładą też na to politycy, którzy przyglądają się naszej działalności. Nie są nam potrzebne bardzo szczegółowe reguły, ale musimy mieć standardy wymagające przeprowadzania audytów „myślących”. Jest to bardzo ważna, wręcz fundamentalna zasada, która może być odpowiedzią na nawoływania by badania sprawozdań były wyższej jakości. Jeśli natomiast chodzi o wymogi stawiane biegłym rewidentom, to one dotyczyć będą między innymi oceny ryzyka, oraz prawidłowego raportowania i komunikowania.

Te zmiany są sukcesywnie implementowane w kolejnych krajach. Do dziś przyjęły je 83 państwa, w tym 33 europejskie, a kolejne przygotowują się do tego. Nie wszyscy członkowie Unii Europejskiej jeszcze implementowali te zmienione standardy, ale to dlatego, że czekają oni na decyzje organów UE w tej sprawie. Mamy oczywiście świadomość, że na forum Unii toczy się obecnie ważna dyskusja na temat przyszłości rewizji finansowej, którą my też w swoich pracach musimy uwzględnić. Użytkownicy sprawozdań finansowych oczekują większej ilości informacji. Mówią: pomóżcie nam w lepszym zrozumieniu sytuacji danej spółki i prowadzonej przez nią działalności. I tu jest pytanie, czy biegli rewidentzi mogą te oczekiwania spełnić. Możemy stwierdzić, że Komisja Europejska proponuje dość daleko idące rozwiązania, w tym niektóre wywołujące nasze zaniepokojenie. Ale one przecież zmierzają do wzmocnienia naszego zawodu, do stworzenia warunków do jeszcze lepszego wykonywania naszej pracy. Komisja pyta nas, czy możemy zrobić coś więcej i lepiej. A my musimy się zastanowić, jak odpowiemy na to wyzwanie.

André Killesse: jeszcze trwa spór o progi i rotację

Obecnie w Europie wszystkie duże firmy objęte są obowiązkiem rewizji finansowej, a przedsiębiorstwa mniejsze, a nie mówię tu o firmach mikro, mogą być wyłączone z tego obowiązku. Natomiast zgodnie z propozycją, jaka trafiła niedawno do Parlamentu Europejskiego, małe podmioty nie podlegałyby obowiązkowemu badaniu, ale mogłyby same o to występować. Komisja Europejska ma też dla członków UE inną propozycję. Mogłyby one samodzielnie określić próg sumy bilansowej, poniżej której firmy nie miałyby takiego obowiązku. To istotna modyfikacja stanowiska KE, bo wcześniejszy jej projekt przewidywał w tym zakresie sztywne rozwiązania, bez możliwości decydowania przez poszczególne państwa.

Cały czas przedmiotem dyskusji w organach Unii jest również problem rotacji audytorów. Komisja Europejska stoi konsekwentnie na stanowisku, że taka zasada powinna obowiązywać, ale najnowsze propozycje zakładają, że wymiana audytora powinna następować nie rzadziej niż raz na 25 lat. Propozycje przewidują też szereg ograniczeń co do usług, jakich nie mogą świadczyć podmioty wykonujące usługi audytorskie. Ciekawi jesteśmy, jak na te propozycje zareagują komisje Parlamentu Europejskiego, które obecnie nad nimi pracują.

Propozycja Komisji zmierza też do wprowadzenia w całej Unii obowiązku przyjęcia Międzynarodowych Standardów Rewizji Finansowej.

Martin Manuzi: nie ma zgody na ograniczanie samorządu

W kontekście wyzwań stojących przed zawodem biegłego rewidenta niezwykle istotne są pojawiające się na forum Unii Europejskiej propozycje zmian dotyczące pozycji i roli samorządów zawodowych. Komisja Europejska przygotowuje propozycję zmierzającą do pozbawienia ich wielu zadań i obowiązków, a wręcz ograniczenia ich pracy tylko do rejestrowania biegłych rewidentów. Oczywiście, my nie możemy wspierać takich pomysłów. Nasza profesja zostałaby przekształcona wtedy w coś zupełnie innego, niż dotychczas. Ale jest tu także dobra wiadomość, że ustawodawca europejski chyba niekoniecznie zmierza w tym kierunku. Ale nie powinniśmy jeszcze świętować zwycięstwa. Komisja cały czas przygląda się zasadom funkcjonowania audytu w krajach członkowskich, zapewniania standardów jego wykonywania, sposobów finansowania, podziału obowiązków pomiędzy organy samorządowe i państwowe. Komisja patrzy także na to, jak organizacje mające delegowaną odpowiedzialność w tej dziedzinie, wykonują swoje zadania. Na forum Unii Europejskiej mogą jeszcze pojawić się kolejne propozycje reform w tej dziedzinie. Musimy to widzieć, rozmawiając o przyszłości naszego zawodu.

Sue Almond: najważniejsze jest zaufanie do naszej pracy

Jakich trendów w rozwoju naszego zawodu możemy się spodziewać w przyszłości? Co może wpływać na funkcjonowanie naszej grupy zawodowej? ACCA niedawno opublikowała raport, który określa czynniki wywołujące zmiany w tej dziedzinie. Na podstawie wielu zebranych ankiet określiliśmy sto takich czynników. Pierwszy z nich, wręcz podstawowy dla tego zawodu, to zaufanie do naszej pracy. I rzeczywiście pojawiają się takie naciski, by biegli rewidentzi budowali swój wizerunek jako tych godnych szczególnego zaufania. To ważne wyzwanie dla naszego środowiska. Kolejnym takim wyzwaniem jest ogrom danych, z jakimi mamy do czynienia i które musimy oceniać. We wszystkich ankietach była o tym mowa. Musimy więc uczyć się wybierać te dane najważniejsze,

rewidentów

krytyczne, skupiać się na tym, co jest najistotniejsze. Takim ważnym dla perspektyw naszego zawodu jest też problem roli biegłego rewidenta w organizacji. To się zmienia w czasie. Co to może oznaczać dla naszego zawodu, w jaki sposób powinniśmy stawiać czoła tym poszczególnym wyzwaniom. Wydaje się, że rewidenci mają wciąż, a może coraz więcej do zaoferowania firmom. Mogą wręcz odgrywać w nich strategiczne role. Ale nie osiągniemy tego bez ciągłej budowy zaufania. By rewidenci byli traktowani jako ludzie etyczni i godni zaufania. Szczególnie, że mamy do czynienia z niezwykle złożonymi sprawami, z wysokim poziomem ryzyka.

To wszystko wymaga ciągłego doskonalenia się biegłych rewidentów, ale też stałego budowania bazy talentów, by nasz zawód był uzupełniany o nowych i coraz lepszych fachowców. A więc pojawia się pytanie o zasady naboru kandydatów, o to jakie cechy powinni oni posiadać, by sprostać tym wyzwaniom.

Nie można też nie pytać o to, jak oceniany jest nasz zawód. Czy jesteśmy postrzegani jako część problemu, czy jako strażnicy uczciwości? Czy koncentrujemy się na sprawdzaniu zgodności sprawozdań z przepisami i procedurami, czy raczej widzimy swoją rolę szerzej, jako doradcy i przewodnicy w poszukiwaniu właściwej drogi w biznesie.

Katharine Bagshaw: kompetencje i specjalizacja

Katharine Bagshaw,
Międzynarodowa Federacja Księgowych (IFAC)

Międzynarodowa Federacja Księgowych prowadzi w skali globalnej badanie opinii biegłych rewidentów pracujących w małych i średnich firmach audytorskich. Jego wyniki publikowane są w 15 językach, ale na razie w polskim nie. Zbraliśmy w ostatnim badaniu ponad 4 tys. odpowiedzi, na podstawie których komitet IFAC próbuje opisywać stan tej części rynku audytorskiego.

Co najbardziej niepokoi te firmy? Najczęściej powtarzający się w tych ankietach postulat, to proporcjonalność i stabilność regulacji prawnych. Dotyczy to zarówno przepisów dotyczących pracy audytorów jak i innych regulacji dotyczących gospodarki, w tym szczególnie podatkowych. Problemem jest również rosnąca specjalizacja. Coraz więcej małych firm audytorskich nastawia się na specjalizację w obsłudze określonego typu podmiotów. Wcześniej to było charakterystyczne dla dużych firm, a obecnie do tego trendu muszą się dostosowywać także mniejsi audytorzy. Innym problemem, z którym stykają się firmy audytorskie, jest konkurencja z jaką spotykają się one ze strony firm nieprofesjonalnych. To jest szczególnie istotne w kontekście innej uwagi z tego sondażu, a dotyczącej presji ekonomicznej wywieranej na klientów małych firm audytorskich. Gdy szukają one kolejnych oszczędności, mogą podejmować też nie całkiem racjonalne decyzje przy wyborze audytora.

Ale są też w wynikach tego badania elementy pozytywne. Otóż z informacji pochodzących od klientów małych firm audytorskich wynika, że są one odbierane jako kompetentne, godne zaufania i zdolne do szybkiej reakcji na potrzeby swoich klientów. Jesteśmy przekonani, że status takiego zaufanego doradcy sprawia, że małe i średnie przedsiębiorstwa chcą korzystać z usług takich firm audytorskich. I to nie tylko w zakresie samego badania sprawozdań finansowych, ale także szerzego doradztwa przydatnego w prowadzeniu biznesu.

Zmiany to szansa na rozwój, nie zagrożenie

ROZMOWA Z GRZEGORZEM SKRZESZEWSKIM, członkiem Krajowej Komisji Nadzoru KIBR
Krzysztof Sobczak: Czy z prowadzonej podczas konferencji dyskusji w gronie przedstawicieli zagranicznych samorządów i organizacji międzynarodowych wynika, że jest jakaś jedna lista problemów i wyzwań dotycząca biegłych rewidentów na całym świecie?

Grzegorz Skrzyszewski: Skoncentrowaliśmy się w tej dyskusji na aspektach regulacyjnych. W tym kontekście muszę moją wypowiedź zacząć od tego, że pracę w profesji biegłego rewidenta zaczynałem, gdy był to wolny zawód. Obecnie jest to zawód coraz bardziej regulowany. Regulatorzy, w tym ustawodawcy coraz ściślej wpływają na kształt naszej profesji. Jest to tendencja ogólnosiwiatowa, a więc biegli rewidenci w różnych krajach stają wobec tego zjawiska. Ten aspekt regulacyjny jest wyzwaniem dla naszego środowiska, ponieważ zmienia on charakter tej profesji. Otaczająca nas rzeczywistość zmienia się, a istotny wpływ na to jak ona będzie wyglądać mają organy regulacyjne i prawodawcy.

Gdy spodziewamy się zmian, albo wręcz je widzimy, to mamy prawo pytać: ku czemu to zmierza? Ku czemuś lepszemu?

Uważam, że nigdy nie należy obrażać się na rzeczywistość. Ona zmienia się, co niekoniecznie oznacza, że będzie gorsza. Lepiej tego procesu nie wartościować, raczej szukać pozytywnych aspektów. W sferze regulacyjnej dochodzi do zmian będących skutkiem nowych oczekiwań ze strony użytkowników sprawozdań finansowych. W efekcie nasza profesja ewoluje. Bez wartościowania: to będzie inna profesja. Czy będzie lepiej, czy gorzej, okaże się w przyszłości.

Ale te zmiany mają czemuś służyć. Czemu, jeśli popatrzymy na to z punktu widzenia gospodarki?

Z tej perspektywy sednem jest jakość informacji finansowej. Bo przecież wszyscy użytkownicy informacji finansowej są zainteresowani jej wysoką jakością. A biegli rewidenci, poprzez wpływ na jakość tej informacji finansowej, służą gospodarce i wszystkim, dla których ta informacja ma znaczenie. W tym sensie jest to służba w interesie publicznym. Bez wiarygodnej informacji finansowej nie ma zaufania, trudno też bez tego podejmować racjonalne decyzje gospodarcze, rozmawiać z partnerami gospodarczymi. Celem wprowadzanych zmian jest właśnie tworzenie warunków do podnoszenia jakości informacji finansowej, a tym samym budowy atmosfery zaufania i bezpieczeństwa w gospodarce. I to jest ta sfera, w której biegli rewidenci służą społeczeństwu.

Taka dobra służba społeczeństwu to dla biegłych rewidentów piękna perspektywa. Ale praca w tych nowych warunkach raczej nie będzie łatwiejsza?

Nie znamy jeszcze skutków zachodzących na naszych oczach zmian. Ale na pewno łatwo nie będzie. Każda zmiana jest trudna, wymaga podjęcia wysiłku, dostosowania się do nowych realiów. Nie jest łatwo zredefiniować swoją rolę, gdy zmieniają się wymagania. Ale z drugiej strony jest to ciekawe, wręcz inspirujące. Przecież to nie tylko jest tak, że musimy więcej z siebie dać, ale też sami możemy się przy tym rozwijać. Te nowe oczekiwania wobec naszego zawodu będą wymagały nowej wiedzy, dodatkowych umiejętności. Wynikających chociażby z tego, że jeśli będziemy w naszej pracy stosować międzynarodowe standardy rewizji finansowej, to potrzebna do tego będzie dobra znajomość języka angielskiego. Ale czy to należy traktować jako obciążenie i stratę, czy raczej jako korzyść? Może jako konieczny impuls do nauki tego języka. Ja widzę w tym więcej pozytywnych wyzwań niż zagrożeń. Owszem, dostrzegam pewne zagrożenia tkwiące w naszej polskiej mentalności, która skutkujące oporami przed zmianami, nowościami. Ale to powinno być dla nas kolejnym wyzwaniem. Jeśli wokół nas zachodzą zmiany, to my też powinniśmy się zmieniać, dostosowywać się do nowej rzeczywistości. Nie będzie to łatwe, ale to jest konieczne. To prowadzi do rozwoju. Zarówno ogólnego, gospodarczego i społecznego, jak i osobistego rozwoju każdego z nas.

Dyskusja o przyszłości innych usług biegłego rewidenta

6 listopada 2012 r. w Warszawie odbędzie się seminarium poświęcone rozwojowi innych usług biegłego rewidenta. Chodzi m.in. o „usługę przeglądu historycznych sprawozdań finansowych” i „usługę kompilacji” objęte międzynarodowymi standardami Rady Międzynarodowych Standardów Rewizji Finansowej i Usług Atestacyjnych (IAASB). – Naszym celem jest rozpoczęcie w Polsce debaty i uświadamianie z jednej strony biegłych rewidentów, że mogą proponować inne usługi, z drugiej zaś przedsiębiorców, że mogą ich od audytora oczekiwać - mówi Krzysztof Burnos, moderator seminarium, członek Krajowej Rady Biegłych Rewidentów, przewodniczący Komisji ds. rozwoju usług biegłego rewidenta w sektorze Małych i Średnich Przedsiębiorstw.

Philip Cowperthwaite, przewodniczący Grupy Zadaniowej IAASB Międzynarodowej Federacji Księgowych (IFAC), opowie uczestnikom spotkania jak zbudowane są oba standardy i jak je stosować. W drugiej jego części przedstawiciele Instytutu Biegłych Księgowych Anglii i Walii (ICAEW) podzielią się doświadczeniami w promowaniu innych usług biegłych w sektorze MŚP. – Ciekawi nas szczególnie to, jak w praktyce przedsiębiorcy w Wielkiej Brytanii reagują i korzystają z proponowanych usług – mówi Krzysztof Burnos.

Badania w samorządzie terytorialnym wyzwaniem dla biegłych rewidentów

Wszystkich nas interesuje to, jak wydawane są publiczne pieniądze. Dobrze więc się dzieje, że coraz częściej sprawozdania finansowe podmiotów publicznych, państwowych i samorządowych, poddawane są badaniu przez biegłych rewidentów – stwierdziła w swoim wystąpieniu podczas konferencji **Izabela Maciejewska, prezes Regionalnego Oddziału KIBR w Łodzi**.

Jej zdaniem, dotyczy to szczególnie organów samorządu, ponieważ od 2010 roku obowiązuje wymóg badania przez biegłych rewidentów sprawozdań w miastach o liczbie ludności powyżej 150 tys. osób. To jest wymóg obligatoryjny, ale niektóre mniejsze gminy i powiaty też o takie badanie występują. – Co ciekawe, to dopiero po 20 latach od transformacji politycznej i gospodarczej zaczęto to wprowadzać. Ale dobrze, że taki proces się rozpoczął, że w tej formie, czyli za pośrednictwem biegłych rewidentów, zaczynamy przyglądać się tym sprawozdaniom, i oceniać jak

Izabela Maciejewska

wygląda stan finansów samorządowych. A jest to bardzo potrzebne, bo w oparciu o te opinie przygotowywane są decyzje co do budowy planów finansowych, budżetów samorządowych, ale także budżetu państwa – mówiła Izabela Maciejewska.

Ale pierwsze doświadczenia biegłych rewidentów badających sprawozdania samorządów pokazują – jak podkreślała – że nie jest to zadanie łatwe. – Przede wszystkim dlatego, że nie chodzi w tych przypadkach tylko o same jednostki samorządu terytorialnego, ale także o rozbudowaną strukturę instytucji z nimi związanych. To są jednostki ochrony zdrowia, pomocy społecznej, kultury, gospodarki komunalnej i wiele innych. Mamy tu do czynienia z jednostkami budżetowymi, samorządowymi zakładami budżetowymi, agencjami wykonawczymi, instytucjami gospo-

darki budżetowej, państwowymi funduszami celowymi, państwowymi i samorządowymi osobami prawnymi. To jest bardzo szeroki zakres informacyjny i bardzo zróżnicowana specyfika działalności. Wystarczy powiedzieć, że na przykład w Warszawie jest ponad 900 jednostek, ale nawet miasta mniejsze mają ich po kilkaset.

To pokazuje, że badanie sprawozdań samorządów wymaga specjalistycznej wiedzy związanej z rozległą strukturą tych podmiotów, odpowiedniego oprządkowania informatycznego, ale też odpowiednich zasobów ludzkich, które mogą się podjąć takiego badania – komentuje autorka referatu.

Według Izabeli Maciejewskiej praca w tej sferze nie jest łatwa także dlatego, że jest jeszcze szereg niejasności prawnych co do zasad badania sprawozdań jednostek samorządowych. No bo na przykład obowiązek ten został wprowadzony odpowiednim przepisem ustawy o finansach publicznych, ale jednocześnie ustawa o rachunkowości wciąż wyłącza

te jednostki z obowiązku badania sprawozdań finansowych. A więc na podstawie której ustawy biegły rewident ma wykonywać tę pracę? Uregulowania wymaga też problem stosowania w samorządzie standardów rewizji finansowej, konieczne jest również doprecyzowanie celu i zakresu rewizji sprawozdań finansowych jednostek samorządu terytorialnego. Nieuregulowana jest także kwestia zatwierdzania sprawozdań finansowych, jak również zasady wyboru podmiotu uprawnionego do badania sprawozdań.

– To tylko niektóre przykłady pokazujące jak wiele różnych problemów wiąże się z tą nową dla nas dziedziną aktywności. Ale jest to też wyzwanie dla biegłych rewidentów, którzy mogą wnieść do tej sfery swój pozytywny wkład – mówiła w konkluzji wystąpienia.

DOKOŃCZENIE ZE STRONY 1

Biegły rewident zawiadomi o łamaniu prawa?

Ponieważ kodeks IFAC dotyczy wszystkich biegłych rewidentów, w praktyce i w biznesie, to obowiązek odpowiedniego reagowania będzie dotyczył także biegłych rewidentów pracujących na stanowiskach menedżerów czy specjalistów w firmach. Jeśli więc ktoś taki zauważy coś niepokojącego, powinien zawiadomić o tym kierownictwo firmy, a jeśli ono nie zareaguje, odpowiedni organ nadrzędny, czyli na przykład radę nadzorczą lub zarząd „spółki matki”, jeśli to dzieje się w spółce zależnej.

Tego jeszcze nie było, by kodeks IFAC w tak precyzyjny sposób określał procedury postępowania biegłych rewidentów. Ale to jest bardzo realna zmiana, bo od 2010 roku trwają prace nad tym projektem, parę miesięcy temu została opublikowana konkretna propozycja, a więc wkrótce może to stać się obowiązującą zasadą. A wtedy pojawi się pytanie, jak to będziemy traktować w Polsce. Bo przyjęliśmy kodeks etyczny IFAC, ale czy to oznacza, że automatycznie obowiązują nas także jego kolejne nowelizacje? W każdym razie to może być zmiana wprowadzająca istotne nowe elementy do zasad funkcjonowania biegłych rewidentów.

Dr hab. Joanna Wielgórska-Leszczyńska, biegły rewident, wykładowca w Szkole Głównej Handlowej:

Na pewno będzie to trudna sytuacja dla biegłego rewidenta. Głównie ze względu na to, że będzie musiał mieć bardzo dobre rozeznanie w badanej jednostce, żeby w ogóle móc stwierdzić, że wystąpiła jakaś nieprawidłowość. Chodzi tu oczywiście o nieprawidłowość rozumianą jako działanie, które narusza przepisy obowiązującego prawa. Proponowana zmiana zakłada, że biegły rewident będzie musiał informować o każdej takiej nieprawidłowości. To zagadnienie trudne, wymagające pogłębionych analiz, ale na pewno ważne, mając na uwadze to co się w ostatnich latach zdarzyło

w światowej gospodarce. Chodzi oczywiście o kryzys finansowy i naruszenia prawa, które do niego doprowadziły. Często jego przesłankami były właśnie nieprawidłowości w działaniu organów jednostki.

Barbara Misterna-Dragan, prezes zarządu Mistern Audytor Adviser:

Zasada nakładająca na biegłego rewidenta obowiązek określonego zachowania w sytuacji kiedy stwierdza, że występują niezgodności z prawem spowoduje, że będzie musiał ująć ten fakt w procedurach badania sprawozdania finansowego. Ale zmienią się też wymogi informacyjne – obowiązek poinformowania osób trzecich o stwierdzonych nieprawidłowościach. Proszę nie zapominać, że obecnie w trakcie badania sprawozdania finansowego zwracamy uwagę także na zgodność z przepisami prawa. Do tej pory nie było jednak tak proceduralnie określonych zachowań. Teraz będziemy mieli to szczegółowo określone. Na pewno będzie to ogromne ułatwienie – ponieważ standard zawsze ułatwia działanie. Myślę, że proponowana zmiana wręcz pomoże biegłym rewidentom w odnalezieniu się w trudnej sytuacji, jaką zawsze jest stwierdzenie niezgodności działania firmy, czy jakiegos' jej organu, z przepisami prawa.

Wiadomości Konferencyjne

Wydawca:
Krajowa Izba Biegłych Rewidentów
Redakcja:
LIGNAR PR – Jacek Miciński,
Krzysztof Sobczak, Kaja Zielińska
Adam Ufnal.
Druk:
Oneprint.eu